

NEUVOSTON SUOSITUS,
annettu 13 päivänä heinäkuuta 2018,
Ranskan vuoden 2018 kansallisesta uudistusohjelmasta sekä samassa yhteydessä annettu Ranskan
vuoden 2018 vakausohjelmaa koskeva neuvoston lausunto

(2018/C 320/09)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16 päivänä marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselmat,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon työllisyyskomitean lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja rahoituskomitean lausunnon,

ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean lausunnon,

ottaa huomioon talouspoliittisen komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio hyväksyi 22 päivänä marraskuuta 2017 vuotuisen kasvuselvityksen, mikä aloitti vuoden 2018 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson. Se otti huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 17 päivänä marraskuuta 2017 antaman Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilariaa koskevan julistuksen. Eurooppa-neuvosto vahvisti vuotuisen kasvuselvityksen ensisijaiset tavoitteet 22 päivänä maaliskuuta 2018. Komissio hyväksyi 22 päivänä marraskuuta 2017 asetuksen (EU) N:o 1176/2011 perusteella myös varoitusemekanismia koskevan kertomuksen, jossa se katsoi, että Ranska kuuluu niihin jäsenvaltioihin, joista laadittaisiin perusteellinen tarkastelu. Samana päivänä komissio hyväksyi myös suosituksen neuvoston suositukseksi euroalueen talouspolitiikasta, jonka Eurooppa-neuvosto vahvisti 22 päivänä maaliskuuta 2018. Neuvosto hyväksyi 14 päivänä toukokuuta 2018 suosituksen euroalueen talouspolitiikasta ⁽³⁾, jäljempänä 'euroalueen suositus'.
- (2) Koska Ranska kuuluu jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö on euro, ja koska taloudet ovat talous- ja rahaliitossa vahvasti yhteydessä toisiinsa, Ranskan olisi varmistettava, että jäljempänä esitettävistä suosituksista ja erityisesti suosituksista 1 ja 2 ilmenevä euroalueen suositus pannaan täytäntöön täysimääräisesti ja oikea-aikaisesti.
- (3) Ranskaa koskeva vuoden 2018 maaraaportti julkaistiin 7 päivänä maaliskuuta 2018. Siinä arvioitiin Ranskan edistymistä neuvoston 11 päivänä heinäkuuta 2017 hyväksymien maakohtaisten suositusten ⁽⁴⁾ noudattamisessa, aiempina vuosina annettujen maakohtaisten suositusten noudattamisessa ja kansallisten Eurooppa 2020 -tavoitteidensa saavuttamisessa. Lisäksi siihen sisältyi asetuksen (EU) N:o 1176/2011 5 artiklan nojalla laadittu perusteellinen tarkastelu, jonka tulokset julkaistiin samaten 7 päivänä maaliskuuta 2018. Komissio katsoi analyysinsä perusteella, että Ranskan makrotaloudessa on epätasapainoja. Haavoittuvuudet johtuvat etenkin suuresta julkisesta velasta ja heikosta kilpailukyvyn dynamiikasta oloissa, joissa tuottavuuden kasvu on alhaista. Ranskan taloudelle aiheutuvan kielteisen vaikutuksen ja sen koon vuoksi talous- ja rahaliitolle aiheutuvien kielteisten heijastusvaikutusten riski on erityisen merkittävä.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ EUVL C 179, 25.5.2018, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL C 261, 9.8.2017, s. 1.

- (4) Ranska toimitti vuoden 2018 kansallisen uudistusohjelmansa ja vuoden 2018 vakausohjelmansa 25 päivänä huhtikuuta 2018. Ohjelmat on arvioitu samaan aikaan, jotta niiden keskinäiset yhteydet on voitu ottaa huomioon.
- (5) Kauden 2014–2020 Euroopan rakenne- ja investointirahastojen, jäljempänä 'ERI-rahastot', ohjelmasuunnittelussa on otettu huomioon asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset. Kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013⁽¹⁾ 23 artiklassa säädetään, komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkastelemaan uudelleen kumppanuussopimustaan ja asiaankuuluvia ohjelmiaan ja esittämään niihin muutoksia, kun tämä on tarpeen asiaankuuluvien neuvoston suositusten täytäntöönpanon tukemiseksi. Komissio on antanut tarkempaa tietoa kyseisen säännöksen hyödyntämisestä ohjeissa sellaisten toimenpiteiden soveltamiselle, joilla ERI-rahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan.
- (6) Koska liiallinen alijäämä on korjattu oikea-aikaisesti ja kestäväällä tavalla ja neuvosto on tehnyt päätöksen (EU) 2018/924⁽²⁾ liiallista alijäämää koskevan menettelyn lopettamisesta, Ranskaan sovelletaan vakaus- ja kasvusopimuksen ennalta ehkäisevää osiota ja väliaikaista velkasääntöä. Hallitus suunnittelee vuoden 2018 vakausohjelmassa julkisen talouden rahoitusaseman asteittaista parantamista – 2,6 prosentista suhteessa BKT:hen vuonna 2017 + 0,3 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2022. Julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitetta, joka on 0,4 prosentin rakenteellinen alijäämä suhteessa BKT:hen, ei suunnitella saavutettavan vuoden 2018 vakausohjelman aikana. Vuoden 2018 vakausohjelman mukaan julkisen talouden velan, joka oli 97,0 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2017, odotetaan supistuvan 89,2 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2022. Näiden julkisen talouden kehitysarvioiden perustana oleva makrotalouden skenaario on uskottava. Toimenpiteitä, joita tarvitaan tukemaan suunniteltujen alijäämätavoitteiden saavuttamista vuodesta 2019 eteenpäin, ei kuitenkaan ole vielä riittävästi täsmennetty.
- (7) Neuvosto suositti 11 päivänä heinäkuuta 2017, että Ranskan olisi varmistettava, että nettomääräisten julkisten perusmenojen⁽³⁾ nimellinen kasvu ei ole yli 1,2 prosenttia vuonna 2018, jolloin vuotuinen rakenteellinen sopeutus olisi 0,6 prosenttia suhteessa BKT:hen. Samalla todettiin, että vuoden 2018 alustavan talousarviosuunnitelman arvioinnissa ja sen jälkeen julkisen talouden vuoden 2018 toteutuman arvioinnissa on otettava asianmukaisella tavalla huomioon, että tavoitteena on saavuttaa sellainen finanssipolitiikan viritys, joka osaltaan sekä vahvistaa talouden elpymistä että varmistaa julkisen talouden kestävyuden. Komissio on tehnyt Ranskan vuoden 2018 alustavasta talousarviosuunnitelmasta antamansa lausunnon yhteydessä arvion elpymisen vahvuudesta Ranskassa ja ottanut siinä asianmukaisella tavalla huomioon talouden kestävyyttä koskevat haasteet. Arvion perusteella muita tekijöitä ei tarvitse ottaa tältä osin huomioon. Komission kevään 2018 talousennusteen mukaan on vaarana, että julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävältä suositellulta sopeutusuralta poiketaan merkittävästi vuonna 2018.
- (8) Kun otetaan huomioon, että Ranskan julkisen talouden velka on yli 60 prosenttia suhteessa BKT:hen ja ennustettu tuotantokuilu on 0,6 prosenttia, vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisen yhteisesti sovitun vaatimusten sopeutuskavion perusteella nettomääräisten julkisten perusmenojen nimellinen kasvu vuonna 2019 ei saisi olla yli 1,4 prosenttia, jolloin rakenteellinen sopeutus olisi 0,6 prosenttia suhteessa BKT:hen. Komission kevään 2018 talousennusteen mukaan, jos politiikka säilyy muuttumattomana, on vaarana, että tästä vaatimuksesta poiketaan merkittävästi vuonna 2019 ja vuosina 2018 ja 2019 yhdessä tarkasteltuina. Ranskan ei alustavan näytön perusteella ennusteta noudattavan väliaikaista velkasääntöä vuosina 2018 ja 2019. Kaiken kaikkiaan neuvosto katsoo, että vuodesta 2018 alkaen olisi toteutettava tarvittavia toimenpiteitä vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimusten noudattamiseksi. Mahdollisten satunnaistulojen käyttö julkisen talouden velkasuhteen pienentämiseksi edelleen olisi järkevää.
- (9) Julkiset menot ovat Ranskassa unionin suurimmat. Menosuhteen ennakoidaan nousevan 56,0 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2018, mikä on 10,6 prosenttiyksikköä suurempi kuin unionin keskiarvo. Vaikka vakauttamisstrategia on viime vuosina pääasiassa hyötynyt korkojen laskusta ja julkisten investointien leikkauksista, on epätodennäköistä, että matala korkotasoa säilyy keskipitkällä aikavälillä, ja tuotannollisten julkisten investointien leikkaukset voivat heikentää tulevaa taloudellista potentiaalia. Menojen uudelleenarvioinnit vuodesta 2014 lähtien eivät ole tuoneet merkittäviä säästöjä, ja tehokkuusedut ovat olleet rajallisia, koska niiltä

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ Neuvoston päätös (EU) 2018/924, annettu 22 päivänä kesäkuuta 2018, liiallisen alijäämän olemassaolosta Ranskassa tehdyn päätöksen 2009/414/EY kumoamisesta (EUVL L 164, 29.6.2018, s. 44).

⁽³⁾ Nettomääräisillä julkisilla perusmenoilla tarkoitetaan julkisten menojen kokonaismäärää ilman korkomenoja, ilman unionin ohjelmista aiheutuvia menoja, jotka korvataan täysin unionin varoista saatavilla tuloilla, ja ilman ei-päätösperäisiä työttömyysetuusmenojen muutoksia. Kansallisesti rahoitettu kiinteän pääoman bruttomuodostus jaetaan neljälle vuodelle. Päätösperäiset tulopuolen toimenpiteet ja lakisääteiset tulojen lisäykset otetaan huomioon. Meno- ja tulopuolen kertaluonteiset toimenpiteet kuittaavat toisensa.

on puuttunut asianmukainen seuranta ja poliittinen sitoutuminen on ollut heikkoa. Viimeisimmästä menojen uudelleenarviointia koskevasta strategiasta on luovuttu, ja se korvataan Action Publique 2022 -ohjelmalla, jonka periaatteet on vahvistettu hallituksen lokakuussa 2017 antamassa toimeksiannossa. Comité Action Publique 2022 -komitean on määrä laatia vuoden 2018 kesään mennessä selvitys ja analysoida, mihin toimenpiteisiin on ryhdyttävä. Selkeästi määriteltyjä toimenpiteitä ei kuitenkaan ole vielä ehdotettu, ja näissä puitteissa uusia säästöjä saadaan vasta vuodesta 2020 alkaen. Menoja vähentävien toimenpiteiden nopea toteutus edistäisi pyrkimystä vastata julkisen talouden vakauttamistarpeisiin lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä.

- (10) Ranskassa on nykyisin rinnakkain 37 eri eläkejärjestelmää. Niihin kuuluu eri työntekijäryhmiä, ja ne toimivat erilaisten sääntöjen mukaan. Sääntöjen asteittainen yhdenmukaistaminen parantaisi järjestelmän läpinäkyvyyttä, lisäksi sukupolvien välistä oikeudenmukaisuutta ja helpottaisi työvoiman liikkuvuutta. Laskentasääntöjen yhdenmukaistaminen edistäisi myös julkisten menojen parempaa valvontaa. Jo hyväksytyt eläkeuudistusten odotetaan vähentävän julkisia eläkemenoja pitkällä aikavälillä, ja yksinkertaisempi ja tehokkaampi eläkejärjestelmä puolestaan tuo lisäsäästöjä ja auttaa lieventämään julkisen talouden kestävyteen liittyviä riskejä keskipitkällä aikavälillä. La Fondation pour la recherche sur les administrations et les politiques publiques -säätiön (iFRAP) tuoreen tutkimuksen mukaan julkisen ja yksityisen sektorin eri eläkejärjestelmien synkronointi voisi tuoda julkisiin menoihin yli 5 miljardin euron säästöt vuoteen 2022 mennessä.
- (11) Työttömyysaste, joka oli 10,4 prosenttia vuonna 2015, on laskenut 9,4 prosenttiin vuonna 2017, ja sen ennustetaan supistuvan edelleen lähivuosina, kun taas työllisyysaste nousi 70,6 prosenttiin vuonna 2017. Nuorten henkilöiden, matalan osaamistason työntekijöiden ja maahanmuuttajataustaisten henkilöiden (sekä ensimmäisen että toisen sukupolven) työmarkkinatilanne on kuitenkin edelleen suhteessa vaikeampi. Vuonna 2017 työllisten osuus unionin ulkopuolella syntyneistä (20–64-vuotiaat) oli vain 55,6 prosenttia, mikä on 17,0 prosenttiyksikköä vähemmän kuin Ranskassa syntyneiden kohdalla. Epäsuotuisimpien alueiden (Quartiers de la politique de la ville) asukkailla, mukaan luettuina maahanmuuttajataustaiset henkilöt, on edelleen vaikeuksia työmarkkinoilla. Poliitiikkatoimista huolimatta sosioekonominen tausta ja maahanmuuttajatausta vaikuttavat suhteellisen paljon koulutustuloksiin ja haittaavat työmarkkinoille integroitumista. Lisäksi on näyttöä siitä, että työmarkkinoilla on syrjiviä käytäntöjä. Aktiivinen työllistymisen tukeminen, johon kuuluu myös kielenopetus, sekä työnhakuun liittyvä tuki ja tiukemmat syrjivien käytäntöjen vastaiset toimet ovat avainasemassa, kun edistetään yhtäläisiä mahdollisuuksia työmarkkinoilla.
- (12) Vuonna 2016 Ranskassa annetun työvoimaa, työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun nykyaikaistamista ja urapolkujen turvaamista koskevan lain tavoitteena on parantaa yritysten kykyä sopeutua suhdannevaihteluihin ja vähentää määräaikaisten työntekijöiden osuutta. Vaikka yhä useampia palkataan töihin toistaiseksi voimassa olevilla työsopimuksilla, työmarkkinoiden segmentoituminen on edelleen ongelma ja siirtymistä toistaiseksi voimassa oleviin työsuhteisiin olisi edistettävä. Tässä yhteydessä on tärkeää saattaa päätökseen meneillään oleva kunnianhimoinen uudistusohjelma, johon kuuluu myös hiljattain hyväksytty työolainsäädännön uudistus, työttömyysetuusjärjestelmän suunniteltu uudistus ja ammatillisen koulutusjärjestelmän ja oppisopimuskoulutuksen uudistus.
- (13) Näiden työn verokiilan kaventamiseen tähtävien toimien asteittaisella toteuttamisella on parannettu Ranskan kilpailukykyä vuodesta 2013, mutta niiden avulla ei ole vielä pystytty kokonaan kattamaan aiempaa kilpailukyvyyn heikkenemistä. Vuonna 2016 työnantajien sosiaaliturvamaksut olivat Ranskassa keskipalkkatasolla edelleen unionin suurimmat, kun tarkastellaan niiden osuutta kaikista työvoimakustannuksista. Nykyisiä toimenpiteitä työvoimakustannusten vähentämiseksi odotetaan entisestään vahvistettavan vuonna 2019, jolloin kilpailukykyä ja työllisyyttä koskevan verohyvityksen (CICE) sijasta on työnantajien sosiaaliturvamaksuja ilmoitettu vähennettävän kautta linjan ja otetaan käyttöön pienempiä palkkoja koskevia lisälennuksia, jotta voidaan edistää matalan osaamistason omaavien työllistymistä.
- (14) Ranskan vähimmäispalkka on seurannut indeksointisääntöjä vuodesta 2013 ilman minkäänlaisia tapauskohtaisia korotuksia. Tämän seurauksena se on noussut hitaammin kuin viittepalkat (1,23 prosenttia vuonna 2017, jolloin keskipalkka nousi 1,31 prosenttia), kun inflaatio on ollut heikko ja palkkojen kasvu maltillista. Vaikka vähimmäispalkka on keskipalkkaan verrattuna kansainvälisesti tarkasteltuna suuri, sosiaaliturvamaksujen alennukset ovat merkittävästi vähentäneet työvoimakustannuksia vähimmäispalkkatasolla. Tällaisia alennuksia lisätään ja ne tehdään pysyviksi vuodesta 2019 alkaen. Vaikka vähimmäispalkan indeksointi on tärkeää, jotta työntekijöiden ostovoima säilyy, nykyinen mekanismi (ainoa laatuaan unionissa) voi rajoittaa palkkojen sopeuttamista muuttuviin olosuhteisiin, millä voi olla kielteisiä vaikutuksia kilpailukykyyn. Riippumattomien asiantuntijoiden ryhmä arvioi vuosittain Ranskan vähimmäispalkkaa ja antaa sen kehityksestä ei-sitovia lausuntoja. Vuonna 2017 ryhmä suositteli indeksointisääntöjen tarkistamista esimerkiksi siten, että se rajataan koskemaan vain inflaatiokorotuksia.

- (15) Nykyinen ammatillinen peruskoulutusjärjestelmä ei riittävästi tue työmarkkinoille integroitumista etenkin sen vuoksi, että merkittävä osuus opiskelijoista ohjautuu aloille, joilla työllisyysnäkyvät ovat rajallisia. Lisäksi Ranskassa ammatillisessa koulutuksessa olevien opiskelijoiden koulutustulokset ovat paljon unionin keskiarvoa alhaisempia, kun taas yleisivistävässä koulutuksessa olevat menestyvät paljon paremmin. Tämän vuoksi toimenpiteet, joilla edistetään työllistymismahdollisuuksia parantavaa oppisopimuskoulutusta, ja toimenpiteet, joilla parannetaan kouluopetuksen tuloksia, ovat välttämättömiä nuorten työllisyyden tukemisen ja yhtäläisten mahdollisuuksien edistämisen kannalta. Samalla tarvitaan toimia, joilla parannetaan matalan osaamistason työntekijöiden ja työnhakijoiden pääsyä täydennyskoulutukseen ja sopivan opinto-ohjauksen avulla kannustetaan heitä parantamaan osaamistasoaan. Ranskan hallitus on näiden haasteiden lisäksi ottanut huomioon tarpeen kehittää koulutusjärjestelmän hallintoa, varmistaa koulutuksen työmarkkinarelevanssi, laatu ja saatavuus sekä turvata työmarkkinasiirtymät, ja se teki 27 päivänä huhtikuuta 2018 lakiesityksen, jolla uudistetaan oppisopimuskoulutusta ja ammatillisen täydennyskoulutuksen järjestelmää. Lisäksi vuoden 2018 kansallisessa uudistusohjelmassa vahvistetaan aikomus ryhtyä toteuttamaan osaamisen kehittämiseen keskittyvää 14 miljardin euron investointiohjelmaa ja luodaan pohjaa koulupohjaisen ammatillisen peruskoulutuksen lisä uudistukselle.
- (16) Sosiaaliturvajärjestelmän tulokset ovat yleisesti ottaen hyviä. Tuloerot ovat tulonsiirtojen jälkeen alle unionin keskiarvon, ja köyhyys- ja syrjäytymisvaarassa olevien määrä on viimeaikaisesta kasvusta huolimatta edelleen suhteellisen alhainen. Tietyillä väestöryhmillä, joihin kuuluvat ennen muuta yksinhuoltajaperheet, unionin ulkopuolella syntyneet ja köyhimmillä kaupunkialueilla elävät, on suurempi vaara ajautua köyhyyteen. Asianmukaisen asumisen järjestäminen köyhyydessä eläville on edelleen huolenaihe. Sosiaalisesta asuntotuotannosta on edelleen pulaa joillakin alueilla, vaikka edistymistä onkin tapahtunut viime aikoina.
- (17) Siitä huolimatta, että meneillään on uudistuksia yritysten verotaakan keventämiseksi ja tuotannollisten investointien tukemiseksi, Ranskan verojärjestelmälle on edelleen luonteenomaista huomattava monimutkaisuus, jossa verotuet, tehottomat verot ja tuotantoverot muodostavat esteitä liiketoimintaympäristön toimivuudelle. Verotukien suuri määrä (verohyvitys, verovapautukset, vähennykset) aiheuttavat liikeyrityksille ja varsinkin pk-yrityksille lisätaakan, koska ne lisäävät säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja tuovat epävarmuutta. Ne aiheuttavat myös ylimääräisiä valvontakustannuksia verohallinnolle. Vuoden 2018 talousarviolain mukaan verotukia lisätään edelleen sekä lukumääräisesti että arvoltaan, ja vuonna 2018 ne nousevat 99,8 miljardiin euroon (4,2 prosenttia suhteessa BKT:hen), kun ne vuonna 2017 olivat 93 miljardia euroa. Lisäksi vuonna 2014 havaittiin, että käytössä on noin 192 sellaista veroa, joiden tuotto on vähäinen (alle 150 miljoonaa euroa vuodessa), mutta niistä vain harvat on sittemmin poistettu ⁽¹⁾. Ranskassa on muihin unionimaihin verrattuna hyvin korkeat tuotantoverot ⁽²⁾ (3,1 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2016). Nämä verot koostuvat pääasiassa pääoman ja työvoiman verotuksesta, joka kohdistuu yrityksiin tuotannon harjoittamisen vuoksi eikä riipu niiden taloudellisesta suorituskyvystä.
- (18) Markkinapalveluiden osuus oli yli 50 prosenttia arvonlisästä, 40 prosenttia työllisyydestä ja 20 prosenttia valmistusteollisuuden viennin lisäarvosta vuonna 2016. Vaikka markkinapalveluiden alan kilpailulla on vaikutusta koko talouteen, lainsäädännölliset vaatimukset ja hallinnolliset rasitteet edelleen haittaavat sitä, mikä estää myös yritysten kasvua. Jos palvelualan uudistukset ovat riittävän kunnianhimoisia ja ne pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön, niillä voi olla merkittävä myönteinen vaikutus talouteen. Kun uudistuksia asetetaan tärkeysjärjestykseen, on otettava huomioon palvelualan eri alasektoreiden taloudellinen merkitys ja suorituskyky. Indikaattoreihin perustuvaa lähestymistapaa noudattaen on ensisijaisesti uudistettaviksi palvelualoiksi määritetty useita yrityspalvelualoja (arkkitehti- ja insinööripalvelut, lakiasianpalvelut ja laskentatoimi, hallinto- ja tukipalvelut), vähittäiskauppa, majoitus- ja ravitsemuspalvelut sekä terveysala. Asiantuntijapalveluiden erityisalalla on Ranskassa 6 päivänä elokuuta 2015 hyväksytyllä kasvua, työtä ja yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevalla lailla (nk. Macron-laki) lievennetty vain muutamien ammattien rajoituksia pääasiassa oikeusalalla. Asiantuntijapalvelujen alalla uudistuksia voitaisiin vielä jatkaa. Jatkouudistuksissa voitaisiin keskittyä tiettyihin ammattiin pääsemiseen ja ammatin harjoittamiseen liittyviin rajoituksiin, joita pidetään ylimitoitettuina (esim. toiminnan varaaminen sekä äänioikeutta, osakkuutta tai monialatoimintaa koskevat rajoitukset ja rajoittavat kiintiöt). Uudistuksiin, joilla pyritään poistamaan merkittävimpiä esteitä yritysten kasvulta, voisi kuulua lainsäädännössä olevien suuruuskriteereihin liittyvien kynnysarvojen vaikutusten poistaminen ja yritysten hallinnollisten taakan vähentäminen. Myös nopean laajakaistan kattavuuden parantaminen Ranskassa lisäisi maan kykyä hyötyä digitaalitaloudesta.
- (19) Euroopan innovaatioiden tulostaulun mukaan Ranskan innovointisuorituskyky on edelleen heikompi kuin unionin innovointijohtajilla suhteellisen runsaasta julkisesta tuesta huolimatta. Etenkin julkisten tukimekanismien, mukaan luettuna tutkimusta ja kehitystä koskevan verohyvityksen (Crédit d'Impôt Recherche) tehokkuuden

⁽¹⁾ Inspection Générale des Finances (2014), Les taxes à faible rendement.

⁽²⁾ Tuotantoveroilla tarkoitetaan Eurostatin luokkaa "muut tuotantoverot" (D29 luokka).

parantaminen edistäisi innovointituotoksen paranemista. Meneillään olevien arviointien tuloksia olisi hyödynnettävä innovoinnille suunnatun julkisen tuen parantamisessa. Julkisen tutkimuksen ja yritysten välisessä tietämyksen siirrossa on edelleen haasteita, mikä rajoittaa tutkimustulosten kaupallista hyödyntämistä. Muihin unionimaihin verrattuna Ranskan tulokset ovat heikkoja julkisen ja yksityisen sektorin yhteisjulkaisujen sekä yritysten rahoittaman julkisen T&K:n osalta. Tiedeyhteisön ja teollisuuden välisiä mekanismeja on mahdollista vahvistaa, jos yksinkertaistetaan tutkimushankkeita koskevia yhteistyökumppanuuksia ja kannustetaan tutkijoiden liikkuvuutta.

- (20) Komissio on vuoden 2018 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson osana tehnyt kattavan analyysin Ranskan talouspolitiikasta ja julkaissut sen vuoden 2018 maaraportissa. Se on arvioinut myös vuoden 2018 vakausohjelman, vuoden 2018 kansallisen uudistusohjelman ja jatkotoimenpiteet, joita on toteutettu Ranskalle viime vuosina annettujen suositusten noudattamiseksi. Komissio on ottanut huomioon ohjelmien ja jatkotoimenpiteiden merkityksen Ranskan finanssipolitiikan sekä sosiaali- ja talouspolitiikan kestävyuden kannalta mutta myös sen, missä määrin ne ovat unionin sääntöjen ja ohjeiden mukaisia, koska unionin yleistä talouden ohjausta on tarpeen vahvistaa antamalla unionin tason panos tuleviin kansallisiin päätöksiin.
- (21) Neuvosto on tutkinut vuoden 2018 vakausohjelman tämän arvioinnin perusteella, ja sen lausunto ⁽¹⁾ ilmenee erityisesti jäljempänä esitettävästä suosituksesta 1.
- (22) Neuvosto on tutkinut vuoden 2018 kansallisen uudistusohjelman ja vuoden 2018 vakausohjelman komission perusteellisen tarkastelun ja tämän arvioinnin perusteella. Asetuksen (EU) N:o 1176/2011 6 artiklan nojalla annetut neuvoston suositukset ilmenevät jäljempänä esitettävistä suosituksista 1–3,

SUOSITTAA, että Ranska toteuttaa vuosina 2018 ja 2019 toimia, joilla se

1. varmistaa, että nettomääräisten julkisten perusmenojen nimellinen kasvu ei ole yli 1,4 prosenttia vuonna 2019, jolloin vuotuinen rakenteellinen sopeutus on 0,6 prosenttia suhteessa BKT:hen; käyttää satunnaistuloja nopeuttaakseen julkisen talouden velkasuhteen supistamista; toteuttaa vuonna 2018 menoleikkauksia ja erittelee kattavasti Action Publique 2022 -ohjelman tavoitteet ja uudet toimenpiteet, joita sen puitteissa tarvitaan, jotta saadaan aikaan konkreettisia säästöjä ja tehokkuusetuja vuoden 2019 talousarviossa; yhdenmukaistaa eri eläkejärjestelmien säännöt asteittain ja siten vahvistaa niiden oikeudenmukaisuutta ja kestävyyttä;
2. jatkaa ammatillisen koulutuksen järjestelmän uudistuksia, vahvistaa sen työmarkkinarelevanssia ja parantaa etenkin matalan osaamistason työntekijöiden ja työnhakijoiden pääsyä koulutukseen; edistää yhtäläisiä mahdollisuuksia ja pääsyä työmarkkinoille myös maahanmuuttajataustaisten ja epäsuotuisilla alueilla asuvien henkilöiden kohdalla; huolehtii siitä, että vähimmäispalkka kehittyy johdonmukaisesti työpaikkojen luomisen ja kilpailukyyn kanssa;
3. yksinkertaistaa verojärjestelmää rajoittamalla verotukia, poistamalla tehottomat verot ja vähentämällä yrityksiltä kannettavia tuotantoveroja; vähentää sääntelyllisiä ja hallinnollisia rasitteita ja siten lisää palvelualan kilpailua ja edistää yritysten kasvua; tehostaa toimia innovointijärjestelmän suorituskyvyn lisäämiseksi etenkin parantamalla julkisten tukijärjestelmien tehokkuutta ja vahvistamalla tietämyksen siirtoa julkisten tutkimuslaitosten ja yritysten välillä.

Tehty Brysselissä 13 päivänä heinäkuuta 2018.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. LÖGER

⁽¹⁾ Asetuksen (EY) N:o 1466/97 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.